

Vleuten 15 december 2017

Beste Margriet,

Oktober 2016 maakte jij kennis met de afdeling verpleegkunde. Mijn directeur had je gevraagd om langs te komen omdat mijn afdeling al jarenlang niet goed liep en er moest "iets gebeuren". Wij maakten kennis met elkaar met aan mij de opdracht of ik het zag zitten om samen met jou verpleegkunde te laten fikken. Wij zagen het wel zitten met elkaar en je maakte een offerte voor de afdeling. De inkt was nog nat toen er besloten werd dat er per 31-07-2017 andere keuzes zouden worden gemaakt en jouw traject geen zin meer had.

Ik zie mijzelf nog staan op de parkeerplaats! We hebben zeker een uur telefonisch contact gehad daar. Al snel besloten we samen ten strijde te trekken want dit lieten wij beiden niet over onze kant gaan. En dat gevoel is gebleven.

Toen ik bij jou in januari 2017 aan het traject begon:

- Was ik aangeslagen door mijn ongewisse toekomst na 27 jaar rocmn zonder 1 slechte beoordeling
- Had mijn ego een enorme deuk gekregen
- Wist ik niet of ik überhaupt nog manager kon en wilde zijn
- Was ik mijn kracht kwijt
- Was ik onzeker over mijn leiderschap
- Was ik onzeker binnen mijn team en hoe mijn medewerkers mij zagen
- Was ik moe, sliep ik slecht, had ik last van hyperventilatie
- Stond mijn privé leven op een laag pitje
- Leed ik zoals jij op mijn intake schreef aan zorgen, zorgen, zorgen

Nu een jaar later heb ik geleerd:

- Dat ik nog steeds de manager wil zijn van de afdeling verpleegkunde
- Dat ik nog steeds de manager mag zijn van verpleegkunde
- Hoe ik moet luisteren naar mijn team en door middel van doorvragen tot de kern kan komen
- Dat ik mijn grenzen kan bewaken en zo privé en werk in balans kan houden
- Dat juist ik er mag zijn en energie krijg van werk en sociale contacten
- Dat ik op tijd de hulpvraag moet stellen
- Dat ik mag delegeren
- Dat ik makkelijk presenteer en daar op kan vertrouwen
- Dat ik een beschadigde relatie met een leidinggevende kan herstellen
- Hoe ik kikkers in de kruiwagen kan houden. En ik accepteer dat er altijd kikkers zullen zijn die er uit proberen te springen.
- Mijn vrolijke ik weer te worden en een tevreden leven te hebben.

Je hebt er voor mij gestaan. Met raad en daad. Pittig, direct, uitdagend en soms confronterend. Een aai over de bol wanneer nodig. Een compliment als ik het verdiende en een draai om mijn oren als ik verzaakte! Samen werken wij nu aan verbetering van het gehele team. Ik heb daar veel vertrouwen in en zie dat we al de goede stappen aan het maken zijn.

Dank je wel voor een leerzaam jaar,

Irma Hassing
Afdelingsmanager Verpleegkunde